ศึกษาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทย ในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

THE STUDY OF ERRORS AND ANALYZING THE CAUSES OF THE ERRORS IN USING THAI CONSONANTS IN THAI LANGUAGE WRITING OF CHINESE STUDENTS FROM YUXI NORMAL UNIVERSITY STUDYING AT CHIANGRAI RAJABHAT UNIVERSITY

ไกรสิทธิ์ จามรจันทร์สาขา[1*] และ รุ่งโรจน์ ต้นประดิษฐ์[2]

Kriasit Jamonjansakha[1*] and Rungroj Tonpradit[2]

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 หมู่ 9 ต.บ้านดู่ อ.เมือง จ.เชียงราย 57100[1,2]

Chiang Rai Rajabhat University 80 Moo 9, Ban Du Sub-district, Mueang District, Chiang Rai Province 57100[1,2]

*Corresponding author E-mail: rungrawai@hotmail.com

(Received: Feb 4, 2020; Revised: Jun 5, 2020; Accepted: Jul 30, 2020)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ศึกษาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทย ในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน จากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่อง ด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีน โดยศึกษาข้อบกพร่องดังกล่าวจากงานวิจัย จำนวน 5 เรื่อง ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 40 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชา Z0614112 ภาคนิพนธ์ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยทั้งสิ้น 23 ลักษณะ สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1. ข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะต้น ได้แก่ พยัญชนะต้นเดี่ยว และพยัญชนะต้นควบกล้ำ 2. ข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะท้าย โดยสาเหตุของข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยเกิดจาก 1. นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง ไม่คุ้นชินกับตัวอักษรไทย จึงเกิดการเขียนสลับตัวอักษร 2. ภาษาจีนไม่ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /น/ นักศึกษาชาวจีนจึงไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงตัวสะกด /ง/ กับ /น/ ได้ 3. นักศึกษาจีนเข้าใจผิดว่าหน่วยเสียง /ล/ และ /ร/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน 4. นักศึกษาชาวจีนถ่ายเสียงที่ได้ยินกับรูปพยัญชนะตามการออกเสียงแบบตรงมาตราตัวสะกด 5. ภาษาจีนไม่มีพยัญชนะควบกล้ำ เมื่อเขียนคำควบกล้ำจึงถ่ายเสียงผิด

คำสำคัญ: ข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทย, นักศึกษาชาวจีน

[1-2] *อาจารย์ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์*

ABSTRACT

This research, " the study of errors and analyzing the causes of the errors in using Thai consonants in Thai language writing of Chinese students from Yuxi Normal University studying at Chiangrai Rajabhat University" had purposes to study the writing errors and analyze the writing errors of Chinese students, majoring in Thai Language and Culture. Researcher studied the causes of defects, from five theses of 40 Chinese students who enrolled the ZO614112, Term Paper, semester 1 of academic year 2017.

Findings showed that Chinese students from Yuxi Normal University studying in Chiang Rai Rajabhat University had the writing errors in total of 23 characteristics which could be grouped into 2 categories: 1. errors in writing the first consonant, consonant, 2. errors in writing the final consonants. The cause of defects in writing Thai was due to: 1. Chinese students studied Thai as second foreign language, and were not familiar with Thai characters which resulted in writing letters alternation, 2. Chinese language didn't have the final consonant / n /, so that Chinese students couldn't distinguish between the spelling sound / d / and / n /, 3. Chinese students misunderstood that the phonemes / l / and / r / were the same consonant sound, 4. Chinese students interpreted the sounds they heard with the consonants according to the direct pronunciation of the spelling section, 5. Chinese language didn't have consonants, so they transcribed the wrong sound when writing diphthongs.

KEYWORDS: Errors in Using Thai Consonants, Chinese Students

บทนำ

มหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในการทำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แบบ 2 + 2 มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2559) (โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย, 2559) โดยมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัลทำหน้าที่จัดสอบเพื่อคัดเลือกนักศึกษาชาวจีนเข้าเรียนในหลักสูตรดังกล่าว โดยเรียนภาษาไทยที่ประเทศจีนเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งระหว่างนั้นทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายจะจัดส่งอาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ไปสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 1 และ 2 ของหลักสูตรดังกล่าว ณ มหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล หรือตามที่ร้องขอ เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้มีโอกาสเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ชาวไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาโดยตรง อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อม ซึมซับเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและภาษาไทย ก่อนที่จะเดินทางมาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในชั้นปีที่ 3 ต่อไป

การศึกษาของนักศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 มาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นระยะเวลา 2 ปี ซึ่งระหว่างที่กำลังศึกษานั้น นักศึกษาจะอยู่ในความดูแลของคณาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งจะเรียนภาษาไทยอย่างเข้มข้นจากคณาจารย์ชาวไทย ตลอดจนได้ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรมไทยจากสภาพแวดล้อมบริบทของสังคมไทยอย่างแท้จริง เพื่อผู้เรียนจะมีความเข้าใจวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และแนวปฏิบัติของชาวไทยอย่างลุ่มลึกเสมือนเป็นชาวไทยคนหนึ่ง

ในชั้นปีที่ 4 นักศึกษาจะต้องศึกษารายวิชาภาคนิพนธ์ (Term Paper) ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2559 ดังนี้ "ความหมายของ

ภาคนิพนธ์ รูปแบบ และขั้นตอนการรวบรวม วิเคราะห์ และเรียบเรียงเอกสารการอ้างอิง และการเขียนเอกสารอ้างอิง" รายวิชาดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการวิจัย และสืบค้นข้อมูลหาคำตอบในเรื่องที่ตนเองหรือกลุ่มสนใจด้วยวิธีการทางวิชาการตามศาสตร์ด้านภาษาไทย (ศึกษาจากตัวงานวรรณกรรมและลักษณะการใช้ภาษาไทย) ซึ่งกระบวนการทำวิจัยคล้ายเป็นการประมวลความรู้ความเข้าใจด้านภาษาไทยในการอธิบาย พรรณนาอธิบายขั้นตอนการทำวิจัย การได้มาซึ่งคำตอบ และการเรียบเรียงข้อมูลออกมาเป็นรูปเล่มรายงานวิจัยที่เขียนด้วยภาษาไทย ดังที่ชำนาญ รอดเหตุภัย (2552) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยว่ามี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นตั้งปัญหา 2. ขั้นตั้งสมมติฐาน 3. ขั้นทดลองและเก็บข้อมูล 4. ตีความหมายข้อมูล และ 5. ขั้นสรุป

จากการที่ผู้วิจัยได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย 2 กลุ่มในรายวิชาภาคนิพนธ์ของนักศึกษาชาวจีนนั้น ได้พบลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนของนักศึกษาชาวจีนในด้านการใช้พยัญชนะ ซึ่งไพบูลย์ มูลดี (2546) ได้กล่าวถึงการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำเป็นสาขาหนึ่งของการเขียนและเป็นทักษะที่สำคัญทางภาษาที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของมนุษย์ซึ่งได้อธิบายความหมายของการเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ดังที่ โป๋ (2555) ได้กล่าวไว้ในการศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติ ยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าพบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการใช้คำ มีการใช้คำผิดความหมาย ใช้ลักษณะคำไม่เหมาะสมกับบุคคล โอกาส สถานที่ และการเขียนคำสะกดเสียงแม่กน ผิดมากที่สุด สอดคล้องกับศิวริน แสงอาวุธ (2560) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 40 คน จากมหาวิทยาลัยต้าหลี่ และสถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มัล อย่างละ 20 คน เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน ผลการศึกษาพบข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ มีทั้งการเขียนพยัญชนะ สระ พยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) วรรณยุกต์ผิด และการเขียนตัวสะกดการันต์ผิด

ผู้วิจัยยึดหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2554 เป็นหลักในการตรวจสอบความถูกต้อง เนื่องจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ถือเป็นหนังสือที่เป็นหลักสำคัญในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและให้คงรูปเดียวกันเป็นแบบมาตรฐานอ้างอิงทางภาษาชนิดหนึ่ง โดยมีราชบัณฑิตยสภาเป็นผู้กำหนดมาตรฐานในการใช้ภาษาไทย นอกจากนั้นยังเป็นหนังสือที่รวบรวมคำที่มีใช้อยู่ในภาษา และกำหนดอักขรวิธี การอ่านความหมาย ตลอดจนประวัติที่มาของคำ ซึ่งเป็นหนังสือประเภทอ้างอิงที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งทางราชการยังประกาศให้ใช้เป็นแบบฉบับของการเขียนหนังสือไทยในราชการและโรงเรียนอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา "ข้อบกพร่องและวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยศรีวิชัยนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย" เพื่อจัดลักษณะข้อผิดพลาดการใช้พยัญชนะในภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งการศึกษาจะได้เห็นภาพรวมของข้อบกพร่องด้านการเขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีน ตลอดจนนำข้อบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำมาวางแผนปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน อันจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจภาษาไทยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน

2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องและวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน จากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยศึกษาจากงานวิจัยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่ลงทะเบียนรายวิชา Z0614112 ภาคนิพนธ์ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มนักศึกษาในรายวิชาได้จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

1. กลวิธีการตั้งชื่ออาหารจีน
2. กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมเรื่องแก้วจอมซน
3. การวิเคราะห์โครงเรื่องย่อยเรื่องไซอิ๋วและคุณค่าที่มีต่อสังคมจีน
4. การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
5. การเปรียบเทียบสำนวนที่มีสัตว์เป็นส่วนประกอบของไทยและจีน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมเล่มรายงานของนักศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยในรายวิชาภาคนิพนธ์ จำนวน 5 เรื่อง ก่อนเข้าเล่มรายงานสมบูรณ์
2. ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนที่ดีและข้อบกพร่องในการด้านเขียน
3. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวไทยและผู้เรียนชาวจีน เพื่อนำมาประมวล
4. ผู้วิจัยอ่านรายงานภาคนิพนธ์ของนักศึกษาทั้ง 5 เรื่อง เพื่อหาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน
5. นำข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน มาจัดกลุ่มประเภทตามลักษณะข้อบกพร่อง และจัดประเภทสาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน โดยพิจารณาการเขียนสะกดคำจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ทฤษฎีเกี่ยวกับระบบเสียงพยัญชนะ และหลักการอ่านการเขียนคำไทย
6. นำผลการศึกษาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาในงานวิจัย ครั้งที่ 1
7. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน และดำเนินการพิมพ์
8. นำผลการวิเคราะห์จัดพิมพ์เสนอผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำเป็นครั้งที่ 2
10. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและเข้าเล่มงานวิจัยสมบูรณ์

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน จากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยศึกษาจากงานวิจัย ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่ลงทะเบียนรายวิชา Z0614112 ภาคนิพนธ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พิจารณาการเขียนสะกดคำจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการอ่านการเขียนคำไทย โดยยึดหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2554 เป็นหลักในการตรวจสอบความถูกต้อง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำของนักศึกษาจีน

1.1 ข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะต้น คือ ข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยที่เกิดจากพยัญชนะทั้งที่เกิดจากตำแหน่งพยัญชนะต้นเดี่ยว และพยัญชนะต้นควบกล้ำ ปรากฏลักษณะดังต่อไปนี้

1.1.1 ข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยตำแหน่งพยัญชนะต้นเดี่ยว พบข้อบกพร่องดังต่อไปนี้

1.1.1.1 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ จ เขียนผิดเป็น ข

"...อาหารหูหนันเป็นรูปแบบภาษาทางสังคม มีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ชัดเขนในภูมิภาค..." (Chunhua, Heimen, Huan, Zhixin, Jiangqin, 2017, p. 10) พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ จ เขียนผิดเป็น ข คำว่า "ชัดเขน" ควรแก้ไขเป็น "ชัดเจน"

1.1.1.2 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ จ เขียนผิดเป็น ซ

"...ชื่ออาหารจะประกอบด้วยวิธีทำ ซึงจะแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการปรุงอาหารของอาหารในจานนั้น..." (Chunhua et al., 2017, p. 31)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิดจากพยัญชนะ จ เขียนผิดเป็น ซ คำว่า "ซึง" ควรแก้ไขเป็น "จึง"

1.1.1.3 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ข เขียนผิดเป็น ค

"...เช่นเดียวกันกลวิธีการดองผักและเวลาอยากกินก็นำซักนิดออกจากควด กินทันทีหรือปรุงอีกรอบ..." (Chunhua et al., 2017, p. 33)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ข เขียนผิดเป็น ค คำว่า "ควด" ควรแก้ไขเป็น "ขวด"

1.1.1.4 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ผ เขียนผิดเป็น ฝ

"...หนูไม้ไผ่ (อักษรจีน Bamboo Rat) เป็นชนิดของหนูแต่ต่างจากหนูทั่วไปมาก หนูไม้ไฝ่ตัวใหญ่และมีชีวิตอยู่ด้วยการกินไม้ไฝ่..." (Chunhua et al., 2017, p. 35)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ผ เขียนผิดเป็น ฝ คำว่า "ไม้ไฝ่" ควรแก้ไขเป็น "ไม้ไผ่"

1.1.1.5 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ด เขียนผิดเป็น ต

"...อาหารที่ชื่อว่าปลา ทุกปีเป็นอาหารที่ขาดไม่ได้ในช่วงเทศกาลตรุษจีน ในประเพณีแบบตั้งเติม..." (Chunhua et al., 2017, p. 51)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ด เขียนผิดเป็น ต คำว่า "ตั้งเติม" ควรแก้ไขเป็น "ดั้งเดิม"

1.1.1.6 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จาก ร เป็น ล

"...ความนิยมในการตกแต่งถ้อยคำด้วยความประณีตเพื่อความไพเราะอย่างกวีในยุคเดิมลดลงและมีความสำคัญลองจากความคิด..." (Maojuan, Wenqian, Jia, Hongling & Huimin, 2017, p. 5)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ร เขียนผิดเป็น ล คำว่า "ลอง" ควรแก้ไขเป็น "รอง"

1.1.1.7 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จาก ญ เป็น ย

"...ความรู้ทางภาษาและวรรณคดีที่ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ย่อมเป็นปัจจัยที่สร้างภูมิปัญยาให้อ่านหนังสือที่หนัก ๆ ขึ้น..." (Maojuan et al., 2017, p. 11) พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ญ เขียนผิดเป็น ย คำว่า "ปัญยา" ควรแก้ไขเป็น "ปัญญา"

1.1.1.8 การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จาก ข เป็น ช

"...จากการศึกษาค้นคว้าข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความรู้ความเช้าใจใหม่และทำให้นักศึกษาไทยที่อยากเรียนภาษาจีน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและแท้จริงของนักศึกษาไทย..." (Xintao, Ran, Zhenjiao, Xiaomei, Junxian, 2017, p. 2)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวผิด จากพยัญชนะ ข เขียนผิดเป็น ช คำว่า "เช้าใจ" ควรแก้ไขเป็น "เข้าใจ"

1.1.2 ข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยตำแหน่งพยัญชนะต้นควบกล้ำ พบข้อบกพร่องดังต่อไปนี้

1.1.2.1 การเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำผิด จากพยัญชนะ ปล เขียนผิดเป็น ปร

"...แล้วใช้ทัพพีผัดอาหารอย่างรวดเร็วโดยเปรี่ยนใช้ไฟแรง ๆ จนอาหารสุก..." (Chunhua et al., 2017, p. 31)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำผิด จากพยัญชนะ ปล เขียนผิดเป็น ปร คำว่า "เปรี่ยน" ควรแก้ไขเป็น "เปลี่ยน"

1.1.2.2 การเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำผิด จากพยัญชนะ คว เขียนผิดเป็น คส

"...ผู้อ่านสามารถตีคสามหมายจากปริบทอย่างง่าย ๆ..." (Ni, Shuang, Guomei, Chunfang, Luping, Chunxiao, 2017, p. 31)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำผิด จากพยัญชนะ คว เขียนผิดเป็น คส คำว่า "คสาม" ควรแก้ไขเป็น "ความ"

1.2 ข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะท้ายในการเขียนภาษาไทย คือ ข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยที่เกิดจากการเขียนตัวสะกด ปรากฏลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก น แม่กน เขียนผิดเป็น ง แม่กง

"...อาหารจีนมีทั้งสี กลิ่งหอม รสชาติและรูปร่างด้วย ให้ความสนใจกับความสามัคคีระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ..." (Chunhua et al., 2017, p. 1)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก น แม่กน เขียนผิดเป็น ง แม่กง คำว่า "กลิ่ง" ควรแก้ไขเป็น "กลิ่น"

1.2.2 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ก แม่กก *เขียนผิดเป็น น แม่กน*

"...รสชาติของเนื้อสัตว์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่พวกมันอาศัยอยู่และอาหารที่พวกมันกิน มันเน้นการใช้ไฟแรง หรือไฟอ่อน มีความสำคัญต่อรสชาติอาหาร..." (Chunhua et al., 2017, p. 4)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ก แม่กก เขียนผิดเป็น น แม่กน คำว่า "มัน" ควรแก้ไขเป็น "มัก"

1.2.3 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก บ แม่กบ เขียนผิดเป็น ก แม่กก

"...การทอดคือการทำอาหารใส่ลงในน้ำมันร้อย ทำให้อาหารมีกลิ่นหอม แล้วหนังวัตถุดิบจะกรอกพร้อมกับการมีสีเหลืองหรือสีทอง..." (Chunhua et al., 2017, p. 32)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก บ แม่กบ เขียนผิดเป็น ก แม่กก คำว่า "กรอก" ควรแก้ไขเป็น "กรอบ"

1.2.4 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ด แม่กด เขียนผิดเป็น ก แม่กก

"...เต้าหูขนปริมาณโปรตีนสูงและอุดมไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการ และมีการลดไขมันในเลือก..." (Chunhua et al., 2017, p. 36)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ด แม่กด เขียนผิดเป็น ก แม่กก คำว่า "เลือก" ควรแก้ไขเป็น "เลือด"

1.2.5 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ร แม่กน เขียนผิดเป็น น แม่กน

"...ขนมจีนแซ่หมาเป็นอาหานจานด่วนสำหรับชนชาติเหยาจู๋ เป็นชนชาติกลุ่มน้อยของจีน..." (Chunhua et al., 2017, p. 41)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ร แม่กน เขียนผิดเป็น น แม่กน คำว่า "อาหาน" ควรแก้ไขเป็น "อาหาร"

1.2.6 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก น แม่กน เขียนผิดเป็น ย แม่เกย

"...การทอดคือการนำอาหารใส่ลงในน้ำมันร้อย ทำให้อาหารมีกลิ่นหอม..." (Chunhua et al., 2017, p. 32)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก น แม่กน เขียนผิดเป็น ย แม่เกย คำว่า "ร้อย" ควรแก้ไขเป็น "ร้อน"

1.2.7 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ช แม่กด เขียนผิดเป็น ข แม่กก

"...ด้านล่างคือความผิดพลาดของนักศึกษาไทยปี 4 ของมหาวิทยาลัยราขภัฏเชียงราย..." (Xintao et al., 2017, p. 42)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ช แม่กด เขียนผิดเป็น ข แม่กก คำว่า “ราชภัฏ” ควรแก้ไขเป็น “ราชภัฏ”

1.2.8 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ง แม่กง เขียนผิดเป็น น แม่กน

“...เด็กคือทรัพยากรที่ทรงคุณค่ามีความสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าดันนั้นการพัฒนาเด็กตั้งแต่วัยเยาว์จึงเป็นการวางรากฐานให้มั่นคนให้ประเทศชาติ...” (Ni et al., 2017, p. 3)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ง แม่กง เขียนผิดเป็น น แม่กนคำว่า “ดันนั้น” ควรแก้ไขเป็น “ดังนั้น” และ คำว่า “มั่นคน” ควรแก้ไขเป็น “มั่นคง”

“...ชี้ให้เห็นรหัสบางอย่างในเรื่องไซอิ๋วว่าแม้เนื้อเรื่องไซอิ๋วจะเป็นการเดินทางของพระถังซัมจั๋นกับเหล่าศิษย์ แต่จริง ๆ แล้วเป็นการเดินทางภายในจิตใจของชาวพุทธผู้ปฏิบัติธรรม โดยแทนเป้าหมายคือนิพพาน...” (Yue, Hongmei, Yuantao, Jin, Jiao, 2017, p.7)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิดจาก ง แม่กง เขียนผิดเป็น น แม่กนคำว่า “พระถังซัมจั๋น” ควรแก้ไขเป็น “พระถังซัมจั๋ง”

1.2.9 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก บ แม่กบ เขียนผิดเป็น ป แม่กบ

“...เด็ก ๆ ต้องรีปจับกันจ้าละหวั่น...” (Ni et al., 2017, p. 24)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก บ แม่กบ เขียนผิดเป็น ป แม่กบคำว่า “รีป” ควรแก้ไขเป็น “รีบ”

1.2.10 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ย แม่เกย เขียนผิดเป็น น แม่กน

“...คำที่มีความหมายโดยนัยหรือคำที่มีความหมายแฝง หมานถึง...” (Ni et al., 2017, p. 27)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ย แม่เกย เขียนผิดเป็น น แม่กนคำว่า “หมานถึง” ควรแก้ไขเป็น “หมายถึง”

1.2.11 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ม แม่กม เขียนผิดเป็น ท แม่กด

“...คำที่มีความหมายเชื่อมโยงความคิดโดยการนำสิ่งหนึ่งไปสัทพันธ์กับสิ่งหนึ่ง...” (Ni et al., 2017, p. 27)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ม แม่กม เขียนผิดเป็น ท แม่กดคำว่า “สัทพันธ์” ควรแก้ไขเป็น “สัมพันธ์”

1.2.12 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ม แม่กม เขียนผิดเป็น ง แม่กง

“...อนุทิน (Diary) เป็นการจดบันทึกประจำวันเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตพร้องความคิดเห็นของผู้จดบันทึก...” (Maojuan et al., 2017, p. 5)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ม แม่กม เขียนผิดเป็น ง แม่กง คำว่า “พร้อง” ควรแก้ไขเป็น “พร้อม”

1.2.13 การเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ก แม่กก เขียนผิดเป็น ด แม่กด

“...ฉันทลักษณ์ที่กำหนดขึ้นใหม่ส่วนใหญ่จะยึดหลัดความเรียบง่าย ชัดเจนและมีกรอบเพียงเล็กน้อย...” (Maojuan et al., 2017, p. 5)

พบว่านักศึกษาชาวจีนเขียนพยัญชนะท้ายผิด จาก ก แม่กก เขียนผิดเป็น ด แม่กดคำว่า “หลัด” ควรแก้ไขเป็น “หลัก”

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปข้อบกพร่องของนักศึกษาจีนด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทย ทั้งหมด 23 ลักษณะ พบข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้น โดยแยกออกเป็นข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยว 8 ลักษณะ ข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำ 2 ลักษณะ และข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะท้าย 13 ลักษณะ

2. การวิเคราะห์หาสาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียน ดังนี้

2.1 ลักษณะที่เป็นข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นและพยัญชนะตัวสะกดในกลุ่มพยัญชนะ ด เขียนผิดเป็น ต พยัญชนะ บ เขียนผิดเป็น ป พยัญชนะ ผ เขียนผิดเป็น ฝ และ พยัญชนะ ข เขียนผิดเป็น ช ดังข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียน

คำภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในข้อที่ 1.1.1.4, 1.1.1.5 และ 1.1.1.8 เนื่องด้วยอักษรไทยมีอักขรวิธีในการเขียนที่ใกล้เคียงกัน เกิดจากผู้เขียนเป็นนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่สองยังไม่คุ้นชินกับตัวอักษรไทยมากนัก และภาษาจีนมีเสียง /ต/ แต่ไม่มีเสียง /ด/ ดังนั้นจึงเกิดการเขียนสลับตัวอักษรขึ้นได้ สอดคล้องกับประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2521 อ้างถึงใน ชนิกา คำพุฒ, 2545) ที่ได้กล่าวถึงเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลางที่มี 23 เสียง ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว 21 เสียง

2.2 ลักษณะข้อบกพร่องในพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดในกลุ่มพยัญชนะ น เขียนผิดเป็น ง และพยัญชนะ ง เขียนผิดเป็น น ดังข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในข้อที่ 1.2.1. และ 1.2.8 เนื่องด้วยในภาษาจีนมีเสียง /ง/ แต่ไม่ปรากฏหน่วยพยัญชนะท้ายคำเสียง /น/ ทำให้ผู้เรียนชาวจีนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงตัวสะกด /ง/ กับ /น/ ได้ ซึ่งอาจส่งผลต่อการเขียนสะกดคำผิด เมื่อต้องเขียนพยัญชนะท้ายเสียง /ง/ กับ /น/ จึงเกิดการสับสนในการเขียนคำดังกล่าว สอดคล้องกับนวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2551, น.153) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แม้ในภาษาจีนจะมีคำที่มีเสียงพยัญชนะตัวสะกด /ง/ และ /น/ ก็ตาม แต่นักศึกษาจีนกลับสับสนเมื่อต้องออกเสียงคำไทยที่มีพยัญชนะตัวสะกดดังกล่าว ดังนั้นการเขียนพยัญชนะท้ายเสียง /ง/ กับ /น/ จึงเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวจีนในการแยกความแตกต่าง

2.3 พยัญชนะต้นเสียง /ร/ และ /ล/ มีในภาษาไทย แต่ในภาษาจีนมีเพียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ล/ ส่วนพยัญชนะต้นเสียง /ร/ ยังมีความเห็นที่แตกต่างกัน กล่าวคือสัทอักษรจีนใช้ /l/ เทียบได้กับหน่วยเสียง /ล/ ในภาษาไทย ส่วนหน่วยเสียง /r/ มีในหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนหรือไม่นั้น ยังมีความเห็นที่แตกต่างกัน ข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นจาก ร เป็น ล ในภาษาจีน พยัญชนะต้นเสียง /r/ ในภาษาจีน คือ เสียงระหว่างเสียง /ล/ กับ หน่วยเสียง /ร/ ในภาษาไทย ดังข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในข้อที่ 1.1.1.6 และ 1.1.2.1 อนุมานได้ว่าหน่วยพยัญชนะต้นเสียง /ร/ ตามความเข้าใจของนักศึกษาจีน คือ ใกล้เคียงกับหน่วยเสียง /ล/ มากกว่า จึงเขียนด้วยพยัญชนะ ล แทนพยัญชนะ ร หรือมาจากความเข้าใจผิดของนักศึกษาจีนที่เข้าใจว่าหน่วยเสียง /ล/ และ /ร/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน เพียงเขียนต่างรูปกันเท่านั้น

2.4 พยัญชนะ ร ในภาษาไทย พยัญชนะต้นจะออกเสียงตามรูปอ่าน แต่หากเป็นพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด ร จะออกเสียงตามมาตราตัวสะกด แม่กน นักศึกษาชาวจีนออกเสียง /น/ ดังข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในข้อที่ 1.2.5 ในคำว่า อาหาน ที่เขียนถูกต้องคือ อาหาร สาเหตุข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากนักศึกษาชาวจีนถ่ายเสียงที่ได้ยินกับรูปพยัญชนะคำว่า “อาหาร” อ่านออกเสียงว่า อา – หาน จึงใช้พยัญชนะ น เป็นตัวสะกด เป็นหลักการขั้นพื้นฐานสำหรับการเขียนคำไทย แต่คำไทยดังกล่าวเป็นคำที่มาจากภาษาบาลีเขียนด้วยอักษรไทย จึงมีข้อยกเว้นไม่สามารถใช้หลักการถ่ายเสียง /น/ กับ พยัญชนะ น ได้ ข้อบกพร่องในลักษณะพยัญชนะ ร เป็นตัวสะกดออกเสียง /น/ อาจแก้ไขด้วยการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา พร้อมยกตัวอย่างคำยืมที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤตที่นักศึกษาชาวจีนพบบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน

2.5 ในภาษาไทยมีคำที่ออกเสียงเป็นพยัญชนะควบกล้ำ 11 หน่วยเสียง คือ /ปร/ /พร/ /ปล/ /พล/ ตร/ /กร/ /คร/ /กล/ /คล/ /กว/ และ /คว/ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 109–110) พยัญชนะควบกล้ำประกอบด้วยพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน แต่ออกเสียงเป็น 1 เสียง เมื่อเขียนถ่ายเสียงจึงปรากฏเป็นพยัญชนะ 2 ตัวในคราวเดียว ในภาษาจีนไม่ปรากฏพยัญชนะควบกล้ำ เมื่อเขียนคำควบกล้ำจึงมักถ่ายเสียงผิด เนื่องมาจากความไม่รู้ หรือมีองค์ความรู้เรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำจำกัด จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเขียนคำควบกล้ำผิดตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังพบข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะอีก 2 ลักษณะ คือ

1) การขาดพยัญชนะ คือ คำที่ขาดพยัญชนะ 1 ตัว แม้จะอ่านได้ มีความหมาย แต่ความหมายของคำไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา เรื่องราว มีตัวอย่างดังนี้

คำที่มีความหมายโดยนัยหรือคำที่มีความหมาแฝง หมายถึง คำที่มีความหมายเชื่อมโยงความคิดโดยการนำสิ่งหนึ่งไปสัมพันธ์กับสิ่งหนึ่ง (Ni et al., 2017, p. 27) ขาดพยัญชนะ ย ผู้เขียนต้องการจะใช้คำว่า “หมาย” มิใช่ “หมา”

2) การเพิ่มพยัญชนะ คือ คำที่มีพยัญชนะเกินไป 1 ตัว แม้จะอ่านได้ มีความหมายครบถ้วน แต่ความหมายของคำไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาและเรื่องราว มีตัวอย่างดังนี้

ความนิยมในการตกแต่งถ้อยคำด้วยความประณีตเพื่อนความไพเราะอย่างกวีในยุคเดิมลดลงและมีความสำคัญลองจากความคิด (Maojuan et al., 2017, p. 5) ตัวพยัญชนะ น ออกไป กลายเป็นคำว่า “เพื่อ”

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบข้อบกพร่องของนักศึกษาจีนด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทย ทั้งหมด 23 ลักษณะ กล่าวคือข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้น แยกออกเป็นข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยว 8 ลักษณะ ข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำ 2 ลักษณะ และข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะท้าย 13 ลักษณะ

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านการเขียนคำในภาษาไทยนั้น เกิดจาก 1) นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง ไม่คุ้นชินกับตัวอักษรไทย จึงเกิดการเขียนสลับตัวอักษร 2) ภาษาจีนไม่ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /น/ นักศึกษาชาวจีนจึงไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงตัวสะกด /ง/ กับ /น/ ได้ 3) นักศึกษาจีนเข้าใจผิดว่าหน่วยเสียง /ล/ และ /ร/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน 4) นักศึกษาชาวจีนถ่ายเสียงที่ได้ยินกับรูปพยัญชนะตามการออกเสียงแบบตรงมาตราตัวสะกด 5) ภาษาจีนไม่มีพยัญชนะควบกล้ำ เมื่อเขียนคำควบกล้ำจึงถ่ายเสียงผิด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาข้อบกพร่อง และวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” เป็นนักศึกษาเอกวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 40 คน ที่เดินทางมาเรียนวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นเวลา 2 ปี นักศึกษาได้ลงทะเบียนในรายวิชา Z0614112 ภาคนิพนธ์ (Term Paper) ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 ทำให้อาจารย์ที่สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีน ทราบข้อบกพร่องด้านการใช้พยัญชนะภาษาไทยในการเขียนคำภาษาไทยของนักศึกษาจีน ตรงตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยพบว่ามีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาไทย สอดคล้องกับ ชนิกา คำพุฒ (2545) ที่ศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 23 คน พบข้อบกพร่องในด้านการเขียน คือ การเขียนพยัญชนะสลับเสียง ในลักษณะเขียน ด เป็น ต เขียน ต เป็น ด และในลักษณะ เขียน บ เป็น ป เขียน ป เป็น บ การเขียนพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) เขียนสลับพยัญชนะในลักษณะพยัญชนะสะกดแม่กง เป็นแม่กน และพยัญชนะสะกดแม่กน เป็นแม่กง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โป๋ (2555) ที่ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ว่ามีการใช้คำผิดความหมาย ใช้ลักษณะคำไม่เหมาะสมกับบุคคล โอกาสและสถานที่ และการเขียนคำสะกดเสียงแม่กนผิดมากที่สุด

งานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวรินแสงอาวุธ (2560) เรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุที่นักศึกษาชาวจีนเขียนภาษาไทยผิดพลาดมีสาเหตุสำคัญ 8 ประการ คือ เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาไทย เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้คำ เขียนผิดเพราะรู้คำศัพท์จำกัด เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจระบบไวยากรณ์ไทย เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจการใช้ประโยค และเขียนผิดเพราะรูปภาษาจีน หรืออิทธิพลจากภาษาจีนเมื่อถ่ายทอดหรือคิดเป็นภาษาจีนก่อนถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาไทย ประกอบกับภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ นักศึกษามีระยะเวลาในการเรียนไม่นาน ทำให้นักศึกษาขาดความชำนาญและประสบการณ์ในการเขียนภาษาไทย จึงส่งผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ชาวจีนผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนควรนำผลการวิจัยใช้ในการวางแผนการสอนโดยเฉพาะการอธิบายลักษณะภาษาไทย หรือไวยากรณ์ไทยแก่นักศึกษาชาวจีนน่าจะสร้างความเข้าใจได้มากกว่าผู้สอนชาวไทย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการวัดองค์ความรู้ด้านภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศตลอดจนการสร้างแบบฝึกหัดความสามารถด้านการสื่อสารของนักศึกษาชาวต่างประเทศต่อไป

2. นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันอาจมีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อรูปแบบในการสอนของผู้สอนนักศึกษาชาวจีน การตกลงในรูปแบบการเรียนการสอนหรือรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนก่อนมาเรียนต่อที่ประเทศไทย มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนและการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

3. นอกจากนั้นงานวิจัยเรื่องนี้ยังนำมาสู่การเตรียมการวางแผนหรือแก้ไขการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงและแก้ไขร่วมกับอาจารย์ชาวจีนผู้สอนวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยครูยวี่ซีนอร์มัล ในการปูพื้นฐานด้านการเขียนแก่นักศึกษาชาวจีนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน ควรมีอาจารย์ผู้สอนชาวจีนร่วมการวิจัยร่วมด้วย จะสามารถวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ชัดเจนกว่าผู้วิจัยที่รู้เพียงภาษาเดียว

2. ควรมีการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนในด้านอื่นที่มีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เช่น การเรียบเรียงคำในประโยค หรือการใช้คำผิดความหมาย เป็นต้น

เอกสารการอ้างอิง

กาญจนา นาคสกุล. (2556). *ระบบเสียงภาษาไทย.* (พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับแก้ไขปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนิกา คำพุฒ. (2545). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนานสาธารณรัฐประชาชนจีน.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2552). *การวิจัยทางภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2551). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารวรรณวิทัศน์, 8*, 146–159.

โป๋, ฉุยฟาง. (2555). *การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

ไพบูลย์ มูลดี. (2546). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.* กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

ศิวริน แสงอาวุธ. (2560). วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 6*(2), 133–144.

โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย. (2559). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2559.* เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย"

Chunhua, T., Heimen, Z., Huan, D., Zhixin, Z., & Jiangqin, L. (2017). *กลวิธีการตั้งชื่ออาหารจีน.* (รายงานการศึกษาในรายวิชาภาคนิพนธ์, โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

Maojuan, F., Wenqian, C., Jia, L., Hongling, T., & Huimin, S. (2017). *การวิเคราะห์โครงเรื่องย่อยเรื่องไซอิ๋วและคุณค่าที่มีต่อสังคมจีน.* (รายงานการศึกษาในรายวิชาภาคนิพนธ์, โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

Ni, L., Shuang, L., Guomei, S., Chunfang, Z., Luping, S., & Chunxiao, W. (2017). *กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมเรื่องแก้วจอมซน.* (รายงานการศึกษาในรายวิชาภาคนิพนธ์, โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

Xintao, H., Ran, X., Zhenjiao, Z., Xiaomei, C., & Junxian, G. (2017). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.* (รายงานการศึกษาในรายวิชาภาคนิพนธ์, โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

Yue, L., Hongmei, Q., Yuantao, Z., Jin, P., & Jiao, P. (2017). *การเปรียบเทียบชื่อตัวละครในเรื่องไซอิ๋วฉบับภาษาไทยกับฉบับภาษาจีน.* (รายงานการศึกษาในรายวิชาภาคนิพนธ์, โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).